

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2002	359	2002	220	25/10/2002

KARAR METNİ

DAVACININ 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNUNUN 103 ÜNCÜ MADDESİNDE ÖNGÖRÜLEN BEYANNAME VERME SINIRINI AŞMAYAN VE MÜŞTEREK HESABI DOLAYISIYLA ELDE ETTİĞİ MENKUL SERMAYE İRADİ İÇİN BEYANNAME VERMESİNİN GEREKMEDİĞİ HK.<

Temyiz Eden : Silivri Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ...

İstemin Özeti : 1998 takvim yılında elde ettiği menkul sermaye iradı için gelir vergisi beyannamesi vermeyen davacı adına resen vergi ziyai cezalı gelir vergisi salınmış, fon payı hesaplanmıştır.

İstanbul 3.Vergi Mahkemesi 28.1.2000 günlü ve E:1999/815, K:2000/107 sayılı kararıyla tarhiyatı kaldırmıştır.

Vergi dairesi müdürlüğünün temyiz istemini inceleyen Danıştay Dördüncü Dairesi 16.10.2001 günlü ve E:2000/3332, K:2001/3810 sayılı kararıyla; uyuşmazlığın 1998 yılında elde edilen menkul sermaye iradından tevkif suretiyle kesilen vergi ve fon payının indirim oranına isabet eden kısmının beyan esnasında mahsup edilip edilemeyeceğine ilişkin olduğu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 121 inci ve geçici 39 uncu maddelerine göre, menkul sermaye iratlarının indirim oranı uygulanması suretiyle bulunan kısmının gelir vergisinden istisna edildiği ve istisnaya isabet eden kısmın hesaplama tekniği gereği beyannamede gösterilmesine rağmen vergilenecek gelir olarak beyannamede yer almadığı, nitekim aynı konuya ilişkin olarak "irat sayılmayan haller" başlığı altında yeniden düzenlenen 76 ncı maddenin 1.1.1999 tarihinde yürürlüğe girdiği, öte yandan, bu istisnanın tevkif yoluyla kesilen vergiye şumulü olmadığı yolundaki düzenleme gözönüne alındığında bu kısımdan tevkif yoluyla kesilen verginin mutlaka alınmasının amaçlandığı sonucuna varıldığı, bu durumda istisna nedeniyle vergilenecek gelir arasında yer almayan meblağdan stopaj yoluyla kesilen vergilerin gelire dahil edilerek beyan edilen meblağ üzerinden hesaplanan vergiden mahsubunun yerinde olmadığı gerekçesiyle kararı bozmuştur.

Bozma kararına uymayan İstanbul 3.Vergi Mahkemesi 18.1.2002 günlü ve E:2002/54, K:2002/30 sayılı kararıyla; uyuşmazlığın, yükümlünün brüt 11.798.353.781.-lira menkul sermaye iradı elde ettiği ve beyanname verme sınırını aştığı halde gelir vergisi beyannamesini vermediğinden bahisle resen adına salınan vergi ziyai cezalı gelir vergisi ve fon payına ilişkin olduğu, Türk Ticaret Bankası Anonim Şirketi ... Şubesinin yazısında; şubelerinde "müşterek mudiri", ... ve ... hesabından 1998 yılı itibarıyla 11.798.353.781.-lira faiz geliri elde ettiği belirtildiğinden, tespit edilen faiz gelirinin sadece davacıya ait olmayıp eşi ve çocuğunun da bu gelirden payları olduğunun anlaşıldığı, 193 sayılı Yasanın 93 üncü maddesinde düzenlenen aile reisi beyanı 4369 sayılı Yasa ile yürürlükten kalkmış olduğundan her bir şahsın gelirinin ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği, 220 sayılı Tebliğde de öngörüldüğü üzere beyanname verme sınırı olan 2,5 milyar liranın brüt 11.737.089.000.-lira tutarındaki sermaye iradına karşılık geldiği, oysa davacının tek başına elde ettiği gelir 3.932.784.594.-lira olup beyanname verme sınırının altında kaldığı gerekçesiyle kararında direnmiştir.

Direnme kararı vergi dairesince temyiz edilmiş ve tarhiyatın yasaya uygun olduğu ileri sürülerek kararın bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi Ali ALPAN'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar ısrar kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Kemal TERLEMEZOĞLU'nun Düşüncesi : Temyiz isteminin reddi ile

Vergi Mahkemesince verilen ısrar kararının onanması gerektiği düşünölmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

Dayandığı hukuksal nedenler ve gerekçesi Kararın özet bölümünde yazılı İstanbul 3.Vergi Mahkemesinin 18.1.2002 günlü ve E:2002/54, K:2002/30 sayılı ısrar kararı, aynı hukuksal nedenler ve gerekçe ile Kurulumuzca da uygun bulunmuş ve temyiz dilekçesinde ileri sürölen iddialar, Kararın bozulmasını gerektirecek durumda görölmemiştir.

Bu nedenlerle temyiz isteminin reddine, 25.10.2002 gününde oybirliđi ile karar verildi.

YÖ/ÖEK